Hoşunuza Gitse de, Gitmese de Aynî Cihaddan Mazeretsiz Geri Kalan Fasıktır!

Tarık Ebu Abdullah

16 May, 2018

https://ilimvecihat.com

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

Bir müddet evvel bir kardeş *"Cihad Fetvası Kimden Alınır?"* diye bir soru göndermişti. Ben de kendisine, Allah yolunda cihaddan geri kalan, dünyaya çakılmış ve oturan hocalardan ne cihad ve ne de başka bir mevzuda fetva alınmaz diye cevap vermiştim. Daha sonra yakın bir tarihte Musa Hoca'nın *(Rabbim onu korusun)* yaptığı bir nasihate cevap verdiğini zanneden bazıları benim verdiğim o cevaba da değinmişler ve benim imamlarımızın ve İslam ulemasının yolundan ayrılmış, yeni ve aşırı bir şey getirdiğimi iddia etmişler.

Bunlar kendilerini o cevapta konu ettiğim oturanlardan addettikleri için mi? Yoksa böyle olmayıp da oturanları müdafaa etmek için mi böyle yaptılar bilmiyorum. Veyahut bu meselenin dinimizdeki yerini bilmedikleri için ve âlimlerimizin ve önderlerimizin bu konudaki sözlerinden gafil oldukları için mi? İtiraz ettiler bilmiyorum. Allah cümlemize merhamet ve mağfiret ile muamele etsin ve hakka hidayet ve muvaffak etsin. Âmin.

Aslında bu tür asılsız iddialara cevap vermek âdetim değildir. Öylesine konuşan ve muhalifine insaf etmeyenlerle söz dalaşına girmeye isteğim de yoktur, takatim da yoktur. Ama mevzunun ehemmiyetine binaen ve Müslümanlar o cevapta söylediğimin benim ortaya attığım bir aşırılığın olmadığını bilsinler diye ve bu kişilerin fitnesine düşmesinler diye İslam ulemasından bazı sözleri kardeşlerime aktarmayı ihmal etmek istemedim. Hidayet ve tevfik sadece Allah *(Subhanehu ve Teâlâ)'*dandır.

Değerli Müslüman kardeşlerim ve bacılarım! Ulemanın sözlerini vermeden evvel bir şeye dikkat etmenizi isterim. Okurken ulemanın eskiden günümüze doğru gelirken sözlerindeki sertliğinin arttığını göreceksiniz. Hatta o kadar serttir ki benim bahsi geçen cevapta söylediklerim fazlasıyla hafif kalır. Nasıl sertleşmesin ki ve İslam ümmeti bugün olduğu gibi bir zilleti ve mücahidlere karşı din kardeşlerinden gelen bir düşmanlığı daha evvel hiç görmemiştir. En azgın kâfirlerle beraber olup Müslüman kadın, erkek ve çocukları katleden tağutların arkasında saf saf olan ve hataları ve eksiklikleriyle beraber Allah'ın dinini hâkim kılmak için, yeryüzünü zulüm ve fesattan arındırmak için canını feda etmiş olan mücahidleri kötülemeyi ilim ve irfan zanneden namaz ehlini daha evvel hiç görmemiştir. Evet! Nasıl söz sertleşmesin ki ve İslam'ın ve İslam ümmetinin savaşçıları ve murabıtları bugün olduğu gibi daha evvel hiçbir zaman din kardeşleri tarafından yalnız bırakılmadılar!

Şu günlerde Türkiye'deki Müslümanların; *"Suriye'de cihad bitti"* dediklerini duyuyoruz. Subhanallah! Halep, Hama, Guta, Kalemun, Yermuk, hepsi habis

Nusayrilerin eline geçti. Senelerden beri mücadele verilen bu beldelerden kâfirler Müslüman halkı sürdü ve işgal etti... Ve cihad bitti öyle mi? Yazıklar olsun! Bilakis, vallahi cihad şimdi başladı! Kâfirler gelip mahremimizi elimizden aldığı zaman oturup izleyecek miyiz? Bu nasıl bir zillet! Cihad bitmiş... Bunu kimin şeriatından aldılar? Allah'ın Rasûlü Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bize böyle bir zilleti yol göstermedi! Bilakis bize kâfiri zelil kılmayı, ona karşı cihad ederek aziz olmayı ve onun kanını akıtarak Allah'a yakın olmayı yol gösterdi.

Ve eğer Şam'da cihad biterse, ki Allah'ın yardımıyla bitmeyecek, siz de ne hayır vardır?! Rabbinize nasıl hesap vereceksiniz? Necis kâfirlerin salyaları bu ümmetin kızlarının üzerine düşerken, anaların gözyaşları ölü yavrularının bedenlerinin üzerine akarken siz ne yaptınız? Ne yaptınız? Müslümanları Suriye'de cihaddan alıkoydunuz. Orada fitne var. Müslüman Müslümanı öldürüyor dediniz. Oradakiler tekfirci, haricidir. Güçlerini artırmayın dediniz. Oradakiler murciedir, akidesi bozuktur, cihad caiz değildir dediniz. Şimdi davet zamanı, cihad için şartlar oluşmadı dediniz. Cihad şeri maksadına hizmet etmiyor dediniz. Reis, yolun yolumuzdur dediniz... Dediniz ve dediniz. Cihadı ve mücahidleri terk ettiniz! Ne kötü bir şey yaptınız! Bizi sizlere karşı şahit ettiniz!

Gücü ve imkânları nispetinde cihada ve mücahidlere yardım eden ve destekçi olanlar bu sözlerimden rahatsız olmayacaklardır. Niye rahatsız olsunlar ki ve güçleri olduğu kadar ilahi emre itaat ediyorlar. Allah *(celle ve âlâ)* kimseye taşıyamayacağı yükü yüklemez ve kimseden gücünden fazlasını beklemez. Allah herkesin şahididir. Ama hakiki gücünün ve imkânlarının altında yardım edenler, samimi olmayanlar veya birilerini kandırmaya çalışanlar ve özellikle hiç cihad ve mücahidlere yardım etmeyenler ve destekçi olmayanlar, işte bunlar bu sözlerimden rahatsız olacaklardır. Rahatsız olsunlar! Onlara bir müjdem var... Size getirdiğim ulema sözleri sizi daha da çok rahatsız edecek, nefesinizi kesecek, uykunuzu kaçıracak. Bu, şayet özünüzde bir hayır kalmışsa böyle olacaktır. Ama bu sözler de sizi rahatsız etmiyorsa o zaman sizde hayır kalmamıştır! Bize de sadece Vesselam demek kalmıştır.

Bir: İmam el-Buhari ve İmam Muslim *(rahimehumallah)* Kab bin Malik *(radıyallahu anhu)*'nun şöyle dediğini tahriç etmişlerdir: *"Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) (Tebuk gazvesine) çıktıktan sonra insanların arasında dolaşırken sadece nifak içinde veya Allah'ın zayıflardan kılıp mazeretli olanları görmem beni çok üzdü."*

Bunu İmam Muslim *(rahimehullah)*'ın tahriç ettiği hadis de destekliyor. Ebu Hureyre *(radıyallahu anhu)* şöyle demiştir: "*Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve*

sellem) şöyle buyurdu:

مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهِ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ

*“**Herkim savaşa çıkmadan veya savaşı hiç kast etmeden ölürse nifaktan bir şube üzere ölmüştür.”***

Es-Sindi *(rahimehullah)* yani cihada niyet etmezse. Niyetin alameti ise savaş için araçların hazırlanmasıdır. Allahu Teâlâ ***“savaşa çıkmayı irade etmiş olsalardı onun için hazırlık yaparlardı”*** buyurmuştur. *(Haşiyetu’s-Sindi ala Suneni’n-Nesei)*

İki: İbni Hacer el-Heytemi *(rahimehullah)* şöyle der: *“390. 391. ve 392. büyük günah. Farzı ayn olan cihadı terk etmek. Harbi düşman İslam diyarına girdiği zaman veya bir müslümanı alıkoyduğu zaman ve o müslümanı kurtarmak mümkün olduğu zaman cihadı terk etmek büyük günahtır. Ve cihadı asıl itibariyle terk etmek büyük günahtır. Ve bir bölge ehlinin kâfirin istilasına uğrama tehlikesini var edecek derecede sınırlarını korunaklı yapmayı terk etmesi büyük günahtır.” (Ez-Zevaciru an İktirafi’l-Kebair, 3/147)*

Üç: İmam ibni Teymiyye *(rahimehullah)* şöyle demiştir: *“Hicret etmek kötülüğü terk etmekle ve o kötülüğü yapanlardan uzaklaşmakla olur. Bidate çağıranları terk etmek ve fasıkları terk etmek ve böyle olanlarla beraber olanları veya onlara yardım edenleri terk etmekte böyledir. Olmadığında maslahatın da olmayacağı cihadı terk edenlere de yapılması gereken bunun aynısıdır. İyilikte ve takvada yardımlaşmadıkları için cezaları terk edilmeleridir. Çünkü zina edenler, livata yapanlar, cihadı terk edenler, bidat ehli ve içki içenler, bunlarda ve bunlarla beraberlikte İslam dini için zarar vardır. Ve bunlarla iyilik ve takvada yardımlaşmak da söz konusu değildir. Her kim böylelerinden uzaklaşmaz ve ayrılmazsa emredilmiş olanı terk etmiş ve haram kılınmış olanı işlemiş olur.” (Mecmuu’l-Fetava, 15/311,312)*

Ve şöyle demiştir: *“Farz olan bazı namazlardan veya oruçtan veya hactan... İmtina eden taifeye veya kâfirlere karşı cihadta iltizam etmekten imtina eden taifeye... Ve buna benzer terkinde ve inkârında kimse mazeretli kabul edilmediği, vacipliğini inkâr ettiği halde kâfir olduğu diğer dini vecibeler ve haramlardan imtina eden taifeye karşı bu amellerin vacipliğini ikrar etseler dahi savaşılır.” (Mecmuu’l-Fetava, 28/503)*

Dört: Şeyh Hamud bin Ukla eş-Şuaybi *(rahimehullah) “şu zamanda cihadı terk etmenin ve mücahidleri terörist olarak itham etmenin hükmü nedir”* sorusu üzerine şöyle demiştir: *“Cihadın terki küfürdür çünkü Rasûlullah*

(sallallahu aleyhi ve sellem) ***"dininize dönünceye kadar"*** *buyurmuştur. Bu hadis cihadı terk etmenin hükmü küfür olduğuna delildir. Cihadı terk edenler ve cihaddan yüz çevirenler, düşmanların İslam beldelerini ifsat etmelerine engel olmayanlar, kalkıp bunlara karşı cihad etmeyenler dinden çıkmıştır. Çünkü Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)* ***"dininize dönünceye kadar"*** *buyurmuştur." (15.7.2001 tarihli Ceridetu'r-Reyi'l-Âm el-Kuveytiyye sayısı)*

Ve bir fetvasında şöyle diyor: ***"Dininize dönünceye kadar"*** *sözünden anlaşıldığına göre hadiste sayılan hasletlere sahip olarak ve cihadı terk ederek dinden çıkmışlardır." (Hukmu'l-Cihadi ve'stizani'l-Velideyn başlıklı fetva, www.al-oglaa.com)*

Şeyh Hamud bin Ukla *(rahimehullah)*'ın delil getirdiği hadisi İmam Ebu Davud *(rahimehullah)* ibni Ömer *(radıyallahu anhuma)*'dan tahriç etmiştir. Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmuştur:

إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلاًّ لاَ يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ

"Iyne yoluyla alışveriş yaptığınız, öküzlerin kuyruğuna yapıştığınız, tarım işleriyle uğraşmaktan razı olduğunuzda ve cihadı terk ettiğiniz zaman Allah size öyle bir zillet musallat eder ki dininize dönünceye kadar onu üzerinizden söküp almaz."

El-Munavi *(rahimehullah)* şöyle diyor: ***"Dininize dönünceye kadar"*** *buyurarak irtidat ve dinden çıkış konumuna yerleştirmiştir. Bu bedi kalıpta zecri ve azarı arttırmak için beyan etmiştir." (Feyzu'l-Kadir Şerhu'l-Camii's-Sağir,1/403)*

Ve es-Sanani *(rahimehullah)* şöyle diyor: ***"Dininize dönünceye kadar"*** *yani din işleriyle meşgul olmaya dönünceye kadar. Bu ifade de çok şiddetli bir azar vardır. Öyle ki irtidat konumuna yerleştirmiştir. Ve hadiste cihada teşvik vardır." (Subulu's-Selam,3/42)*

Beş: Şeyh Abdullah Azzam *(rahimehullah)* vasiyetinde şöyle diyor: *"Bana göre –Allahu A'lem- şu zamanda Allah yolunda savaşı terk edenle namazı terk eden veya orucu veya zekâtı terk eden arasında fark yoktur. Bana göre cihadın terki için şunlardan hiçbiri mazeret değildir. Bu ister davet olsun veya kitap yazmak olsun veya eğitim olsun veya başka bir şey olsun. Bana göre şu zamanda her Müslüman cihadın, Allah yolunda savaşın terkinden ötürü mesuldür. Ve her Müslüman silahın bırakıldığından ötürü var olan günahtan sorumludur. Ve mazeret sahipleri müstesna her kim Allah'a elinde silah*

olmadan kavuşursa günahkâr olarak kavuşur. Çünkü cihadı terk etmiştir. Şu zamanda cihad her Müslümana farzı ayndır. Ve farzı terk eden günahkârdır. Bana göre –Allahu A'lem- cihadın terkinden ötürü mazeretli olanlar sadece kör, topal, hasta ve erkek, kadın ve çocuklardan imkân ve yol bulamayan mustazaflardır. Yani savaş meydanına yol ve imkân bulamayanlardır. Şu zamanda herkes savaşı terk ettiğinden ötürü günahkârdır. Bu savaş ister Filistinde veya Afganistanda veya kâfirin ayak bastığı ve kirlettiği her hangi başka bir yerde olsun. Bana göre Müslümanlar şu zamanda Afganistanda ırzına geçilen her candan ve akıtılan her kandan sorumludurlar. Allahu A'lem, taksiratlarından ötürü akan her kanda payları vardır. Çünkü kendilerini koruyabilmeleri için ihtiyaç duydukları silahı onlar için hazır edebilecek güce sahipler. Onları tedavi edecek doktorları göndermeye güçleri vardır. Kendilerine yiyecek alabilmeleri için ihtiyaç duydukları paraya sahipler. Hendek kazabilmeleri için lazım gelen iş makinelerini gönderebilirler. (Ama yapmıyorlar). Ed-Dusuki'nin Şerhu'l-Kebir haşiyesinde fazladan yiyeceği olup aç birsini ölünceye kadar bırakan hakkında şöyle denilmiştir: Yiyecek sahibi tevil etmiş ve aç kişinin ölmeyeceğini zannederek yiyeceğinden vermemişse akrabalarından da alarak diyetini öder. Ama kasten vermemişse mezhepte iki görüş gelmiştir. Bir görüşe göre diyeti kendi özel malından öder. Diğer görüşe göre kısas edilir. Çünkü katildir. Şu halde şehvetleri için mallarını heder eden ve hevaları uğruna harcayan servet ve mal sahiplerini nasıl bir hesap ve ceza bekliyor?!" (H.1406/m.1986 tarihinde yazdığı vasiyetinden)

Altı: Şeyh Usame bin Ladin *(rahimehullah)* şöyle demiştir: *"Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor:* ***"Onlara de ki; eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, zevceleriniz, aşiretiniz, elde ettiğiniz mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler, size Allah ve Rasûlünden ve Allah yolunda cihaddan daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayet etmez."*** *(et-Tevbe 24). Bizim ümmetimizle ve evvelki ümmetlerle alakalı nassları incelediğinizde bu manada tevatür ettiklerini göreceksiniz. Allah (subhanehu ve teâlâ) Musa'nın kavmini de Musa'nın gerisinde kaldıklarında fasıklık ile vasıflandırmıştır ve* ***"Dedi ki (Musa aleyhisselam): "Ey Rabbim! Ben, kendimle kardeşimden başkasına söz geçiremiyorum, artık bizimle bu fâsık kavmin arasını ayır."*** *(el-Maide 25). Aynı bunun gibi Tebuk günü geride kalıp cihada çıkmayanları da Allah (subhanehu ve teâlâ) fasıklık ile vasıflandırmıştır. Günümüzde dini muhafaza etme şuuruna büyük bir bozukluk girmiştir. Bugün dini desteklemekten geri kalan günah işlediğinin şuurunda değildir. Bilakis kendini itaat üzere görüyor. Hakkında onlarca itaate çağıran, terk edeni ise tehdit eden, azarlayan ve kötüleyen ayetler gelmiş olan bu büyük günahın farkında değiller. Pekâlâ, tehdit edilenler kimlerdi? Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in ashabı!* ***"Ey iman edenler! Size***

ne oldu ki, "Allah yolunda savaşa çıkın" denilince olduğunuz yere yığılıp kaldınız. Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatına mı razı oldunuz? Fakat dünya metaı ahiretin yanında ancak pek azdır." *(et-Tevbe 38). Bugün aramızdan kim babasına veya amcasına veya hocasına "Dünya hayatından mı razı oldun? İşte Filistin, 80 senedir orada bir kurşun dahi atmadın! Bir gün olsun ayakların Allah yolunda topraklanmadı! Sen dünya hayatından razı olanlardansın" demeye cesaret edebilir? Kimse böyle bir şey söyleyemez. Dini koruma yollarına bakışımızda bugün genel bir bozukluk vardır. Din için mücadele edecek ve fedakârlıklar yapacak güce sahip olan gençlerde, oturan (cihad etmeyen) İslam âlimlerini dinlemek ve itaat etmekte maalesef yanlış bir anlayışları vardır. Zira oturan ne dinlenilir ve ne itaat edilir. Oturan âlimler sebebiyle bu güç atıl kalıyor. Onları ayni olan farzdan alıkoyup ilim okumak gibi kifayi olan farzlara yönlendiriyorlar. Velev ki bütün insanlar âlim de olsalar yine din ancak cemaat, işitmek ve itaat etmek, nusret ve cihad ile kaim olacaktır. İşte buradan intikalen gençlerin şunu anlamalarını sağlamamız gerekir: Dini önderleri bu ağır vecibeden (cihaddan) kaçıyorlar ve dünya hayatından razı oldular...*

Gençlere bu hususta büyük bir bozukluğun var olduğunu ve bu kişilere Allah (subhanehu ve teâlâ)'nın onlara verdiği vasfı vermemiz gerektiğini anlatmamız gerekir. Her kim mazeretsiz cihaddan geri kalırsa onu Kuran apaçık bir surette fasıklık ile vasıflandırmıştır. ***"Eğer onlar cihada çıkmak isteselerdi, elbette onun için hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların çıkmalarını istemedi de onları alıkoydu ve onlara "Oturun oturanlarla beraber" denildi."*** *(et-Tevbe 46). Geride kalanlarla beraber oturmaktan razı olanlar hiçbir şey fıkhetmezler, en ünlü üniversitelerden en büyük diplomaları da alsalar, bütün sorular onlara da yönetilse, onlar bilmezler. Bunu Allah (subhanehu ve teâlâ) buyuruyor:* ***"Onlar oturanlarla beraber oturmaktan razı oldular. Kalblerine mühür vuruldu. Bundan dolayı onlar fıkhetmezler (anlamazlar)."*** *(et-Tevbe 87). (Tevcihadun Menheciyyetun 1/7,8)*